ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

ԲԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ԱՌ
ԴԱՒԻԱ ԴԻՐՍ ՀԱՅՈՑ.

Զկայսերն առաջ երեք
Որ բաժանեն միշտ զՀայերը:

Ո՜վ դուք անմիտ անդամքդ վատք՝
Իմ գլխակերք և օտարին խաղք,
Եթէ Ակլկին փորձիչք անմիտ, Ո՛
Զի՞նչ առա ձեզ եղից անուն,
Որ զԱզգ և Կրօն ձեզ խաղալիկ
Արած՝ իբրև նմա պաշտպան,
Եւ իբր զքարին Ազգին խորշող,
Վիհ անյատակ դուք պատրաստէք.

Ամօ՛թ ամօ՛թ վատ ձեր ճակտին
Որ միշտ սիրէք զբաժանումն.
Բաժնուեցէք դուք իմ մէջից,
Որ նախատինք էք Հայ անուան.
Շատ ձեզ նման ապականիչք՝
Ո՛չ, բուռնելով մէջ պարտիզիս,
Հեղձուցին, ո՛չ, իմ պտուղներ.
Ի բաց գնացէք, չա՛ր որդներ.

Երուն միլիոն ընտիր Հայեր
Ձեզ նմաններն կերան անյագ,
Ցաւիտենից անէծք նոցա՝
Որ բաժանեն միշտ զՀայերը.
Ապստամբներ են անպակաս
Եւ յանասնոցն ի տեսակըս,
Չեն ինչ զարմանք թէ յազգ մարդկան
Գոն ապստամբք իւր երամից:

Սակայն անէծք և բիւր նզովք
Որոց տան ոյժ ապստամբին,
Որ գայլոց հետ ուտեն զոչխարն՝
Եւ ընդ հովուին գոչեն ա՜խ վախ...
Ցանչափ փառացս զի՞նչ թողիք ինձ.
Թագ գաւազան և գահ շքեղ՝
Ձեր պիղծ ոգին թաղեց յերկիր,
Էլ ի՞նչ կուզէք յինէն վատեր.

Թշուառ Որդւոցս մնաց սփոփանք
Արարատեան սուրբ Գահն միակ,
Զայն ես կամիք, ո՛չ, տապալել
Տապա՛ր մահուն ձեր վատ ոգւոյն.
Քանի ընտիր Սուրբ Հայրապետք
Կարդան անէծք նոյն ըմբոստից,
Որ հեռացան Մայր Աթոռէն
Անհաւատից աջովն պիղծ.

Խորշեցուցին զՀայն ի Հայոց՝
Այն վատ [illegible] փառաց գերիք.
Բայց չեն նորա այնչափ անարգ
Քան ըզպաշտպանս իւրեանց Հայ վատք.
Դարերն անցան տգիտութեան,
Լոյս գիտութեան ծագեաց յաշխարհ,
Բայց լոյսն անուն քող երեսացդ
Եղեալ՝ դառնայք ի վիհն կոյր.

Նոր վասակեանց բացան տապանք,
Զազիր որդունք եռացին դուրս,
Կրծել կամին զՄայրն Աթոռ,
Վերջին սփոփանք Թշուառ Հայոյն.
Ի բա՛ց ի բա՛ց, որդունք վատին,
Սուրբ Աթոռոյս երկինք երկիր
Միշտ պաշտպան են, վա՜յ ձեր ջանքին,
Միշտ անարգանքն է ձեր բաժին.

Միայն բանիւ լոկ՝ ազգասէր
Չևանայք դուք՝ գործով ձեր վատք,
Այդպէս խաբէք ո՛չ զիմ Հայեր.
Նենգող խարդախ չար աղուէսներ.
Արտաշիսի լալկան կանայք
Են դասախօս ձեզ ո՛ ծպտեալք,
Սէր արծաթոյն կուտայ ձեզ լու
Միշտ անարծաթ ազգասէրներ.

Կան ձեզ ընկեր վատ զանգակներ
Չար Կիրակոսք և Պետրոսներ,
Այն կարգընկէց ուրացողներ
Փառաց սիրով կուրացեալներ.
Ի Ներքուստ՝ գայլ 'ւ օձ խորամանկ,
Բայց արտաքուստ՝ գառն և տատրակ,
Խաբէք զրգռէք միամիտներ՝
Զհօտն ամբողջ կերչայլ յանձնել.

Տայք իրաւունս նենգ Փառնակեայ
Զխմագ խելք Միհրդատայ,
Մինչ ժամ՝ դիպող բարեյաջող
Զեզ դիպեսցի անտի խելք,
Զեր չար ոգւով յինէն հեռանայք
Հայ անունով անպատուել ստերս
Պարպաղաւան և Նորադանդք
Նոցա ընկեր և հայ հոռոմք։

Զեզ ժողովուրդ են այն հայեր,
Ելէք մեջիցս նենգ Վասակներ,
Արարատեան իմ՝ Մայր Աթոռ
Վերջին սփոփանք է խեղճ Հայոյն։
Ցաշխարհ ցիր ցան շուառ Հայեր
Ճիռ մնացեալ Հայկայ յորդւոց՝
Ի Ռուսաստան ընդ Տաճկաստան
Հաղորդակից Բոլոր են գրեր։

Դուք բնաւերք և տնաւերք
Խելայնոյք՝ ոսկւոյ գերիք,
Դուք ոչ էք Հայ Հայկայ ոգւով,
Այլ դաւադիր ապստամբներ.
Այո. Հայ էք լոկ անուամբ,
Լրտես իմոյ Սուրբ բանակին,
Ի բաց կորջիք, չէք ձեր բաժին,
Զիք ձեզ կրօն ոչ սէր Ազգին։

Թէ բաժանեալքն քաղաքական
Դժուար լինին ամոլակից,
Իցէ հնար թէ կայք կրօնից
Խզել լուծցի կալ անբաժան.
Ցայնժամ մնաց է Տաճկաստան
Թէ մերժէ նա զՌուսաց Հայեր.
Դաւ խարդաւանք Մայր Աթոռոյն
Հերիք նիւթէք անգութ վատեր։

Զորացի ջրան՝ որ զայս որոմ
Ցանեաց իմ Սուրբ անդաստաներ,
Կուրասցի [illegible] այն վատասես՝
Որ սպասէ զպտուղն քաղել։
Իջցէ իզուր այն նենգ անձին
Ուռն ոսկի Աստուածային
Ցանդուղս երկրի կործանեսցէ
Որ տապալէ [illegible]։

Օ՛ն զաւակունք Քաջիս Հայկայ,
Եւ Սուրբ ծնունդք Սուրբ Եփրատայ,
Սուրբ միութեան Դրօշու ներքև
Օ՛ն միացէք. մերժել զվատեր։
Որ ի բարձանց ձեզ խրախտայր,
Անարգ անկաւ յերկիր խոնարհ.
Իւր կեղծաւոր հառաչանքներ . . .
Ոչ ևս կարեն ոչ զոք խաբել,

Սակայն ցանած իւր որոմներ
Օ՛ն միացէք իրաց քաղել.
Ընդ ցանօղին ի հուր այրել՝
Որ կեանք առնուն Հայոց սրտեր։
Զիք չէք վատաց, չէք յաջողած
Ցերկնից զուշէ որ [illegible] Աստուած,
Սուրբ Մայր Աթոռն Արարատեան
Ի հեղեղաց կայ անսասան։

Քաջին Հայկայ նա է զաւակ,
Քրիստոսաւանդ Կրօնի հպատակ,
Որ զանձն զոհ տայ իւր Ազգին՝
Նորա Կրօնին, Մայր Աթոռին։
Կեցցէ Աթոռն Արարատեան,
Մեռցի՜ն ոսոխք իւր յաւիտեան.
Կեցցեն հլու Հայկայ Որդիք,
Մեռցի՛ն ընդոստ իւր թշնամիք։

Կեցցե՜ն պաշտպանք Հայ Կրօնին,
Մեռցին նենգողք Հայոց Ազգին,
Կեցցեն Հայեր, մեռցին վատեր,
Որ կեանք առնուն քաջաց սրտեր։
Կեցցէ սուրբ սէր և միութիւն,
Կեցցէ յաւէրժ Հայկայ լեզուն,
Կեցցէ Գ.Է.ՈՐԳ. մեր Վեհափառ
Հայր Հայրենեաց [illegible]

Կեցցէ Կըրօն մեր լուսաւոր,
Կեցցէ Աթոռն Արարատու.
Կեցցէ յաւէրժ Հայկայ ազգին,
Ոսոխն տացէ զԹելայն բաժին։

[illegible]

Ս. Ի. Գ. Վանեցի.